

Този ми подаръкъ ще ти доведе Херкулеса веднага и то разкаянъ и покоренъ. Кълна се!

Щомъ произнесе страшната си клетва, Несусъ издъхна.

СМЪРТЬТА НА ХЕРКУЛЕСА

Херкулесъ мина рѣката и намѣри Дежанира предъ трупа на мъртвия Несусъ. Като изостави трупа на убития Центавъръ на звѣроветѣ, Херкулесъ смѣташе, че е дошълъ вече краятъ на неговитѣ страдания и че се е освободилъ отъ всѣко безпокойство. Ала последнитѣ думи на Центавъра кѣнтѣха въ ушитѣ на Дежанира.

За да се предпази отъ злочестината, Херкулесъ тръгна на далеченъ пѣтъ. Той се спрѣ въ Евбея да проси милость отъ боговетѣ и да имъ пренесе скжпа жертва. Дежанира разбра това. Ала тя разбра и друго: че прелестната и хубава Йолъ, дъщерята на царъ Еврита, може да увлѣче съ хубостъта си Херкулеса и да ѝ стане опасна съперница.

Ревността и подозрението започнаха да гризятъ сърдцето на младата Дежанира, която повѣрва предсказанията на Несуса.

Въпрѣки плача и молбитѣ на Дежанира да не заминава, увлѣчениятъ по хубавицата Йолъ Херкулесъ, чието сърдце горѣше отъ мъка по нея, не слушаше нищо. Той бѣше твърдо решилъ да върви.

Дежанира не можа да го спре съ плачъ. Когато видѣ, че той я изоставя съвсемъ и че никога не ще го види, сърдцето ѝ кипна отъ гнѣвъ, притѣмнѣ ѝ на очитѣ и тя реши... реши страшно да му отмъсти. Въ главата ѝ мина бързо като черна сѣнка мисълъта за ризата, що Несусъ ѝ подари въ предсмъртния си часъ. Тя скочи бърже като ужилена, грабна чудно-